

DAG 4 – 16 augustus 2004

Wij rijden al vroeg op de autostrade langs de katoenplanten die ons al wiegend begeleiden met hun witte knopjes. Niets bijzonders te bemerken, al kijken we raar op als we een fietser met pak en zak op de pechstrook zien rijden. Wij bekijken elkaar eens, maar dit is Griekenland, hier mag wel iets meer dan bij ons. Het begint te regenen en dit voor onze laatste dag. Een kwartiertje later schijnt de zon, alsof ze even was gaan rusten, om ons de rest van de dag dubbel zo hard te laten zweten. De snelheid vermindert daar we aan het klimmen zijn. Links van ons zien we bergtoppen die opgeslorpt worden door dreigende wolken. Nu begin ik meer en meer de geschiedenislessen te begrijpen over de Griekse Goden, je krijgt het gevoel dat ze ons boven de wolken in het oog houden. Aan de andere zijde van de weg zien we het landschap gloeien, mooie weiden met schapen als bewoners en af en toe een huisje in de typische stijl met rode versierde dakpannen (een dakgoot kennen ze daar niet). Aan stenen, geen gebrek, nu begint mijn euro te vallen waarom ze zoveel tempels bouwden. We rijden het laatste dorp binnen, kleine smalle straatjes, pleintjes waar de Grieken onder kleurige parasols, druk doende hun ouzo drinken. De huizen zijn tegen de berg gebouwd wat een mooi kleurrijk spektakel oplevert. Nog enkele bochten verder komen we eindelijk aan op onze bestemming, namelijk:

DELPHI

Je bent niet in Griekenland geweest als je dit niet gezien hebt. Je wandelt zigzag omhoog langs oude tempels, theaters, zuilen, om uiteindelijk boven op de berg aan te komen waar zich een stadion (sportcomplex) bevindt. Er is ook een museum waar vele architectonische resten, reliëfs, opschriften en beeldhouwwerken te bewonderen zijn, het indrukwekkendste stuk is de bronzen wagenmenner. In Delphi werd de God Gaia (heeft niets met de beesten te maken) vereerd. Deze sprak via een sibille orakels uit. Wat is nu een orakel? Wel, ik zal even een voorbeeld geven. Als het orakel gezegd had: "Ilse zal uitschuiven over een stuk zeep" dan waren we na enig rijp beraad tot volgende oplossing gekomen, zeep = savon in het Frans, Ilse is inderdaad uitgeschoven (verloren) tegen Savon (de Cubaanse) ziezo, gesnapt??

Daar Marijntje de volgende dag al moest gaan werken, nemen we afscheid van onze medereizigers. We waren een echte toffe groep en we zullen elkaar zeker nog tegenkomen. We rijden terug en nemen de afslag Eretria. Zitten we wel juist, want we zien enkel nog bomen, struiken en stenen. Geen richtingaanwijzer te bekennen. We slompen naar beneden en zien gelukkig in de verte Chalkida liggen. Oef. In de stad gekomen zijn we toch nog eventjes het juiste spoor kwijt. Geen paniek, we vragen de weg aan iemand, die ons teken doet om hem (met zijn moto) te volgen, vijf minuutjes later zitten we op de goede weg. Toffe gasten die Grieken. De valiezen waren al gepakt, we waren bang dat we met de boot-bus-metro, niet op tijd op het vliegveld zouden geraken, doch Claire (wie anders) had er voor gezorgd dat er een taxi klaarstond die ons naar de luchthaven bracht. Nu nog afscheid nemen van haar. Het is echt reuze geweest, zonder Claire en Lieven was het maar half zo goed geweest. We gaan de boot op en wuiven tot we ze niet meer kunnen zien. De taxi staat klaar en we rijden zonder hindernissen naar de luchthaven. 16/08/04 – vertrek Athene om 20.30u – goede vlucht gehad – aankomst Zaventem rond 23.00u, waar Alf ons staat op te wachten. In Edegem aangekomen kijken we nog naar de videobeelden van Ilse, deze beelden zullen nog lang in ons geheugen blijven. Prachtig.